



pentinador, amb la vora de fistó, amb unes campanetes a cada costat. Les campanetes eren brodades de nusets. Un cop s'havia fet el drap, el davantalet i el pentinador, ja es podia fer la gran peça: brodaven la camisa de dormir i a continuació tovalloles, jocs de llit... L'èxit d'un bon brodat depenia d'un embastillat correcte. I això no es cansava de repetir-ho mai la Sra. Miquela.

L'Esc.- Quan es feien aquestes classes de brodat?

M.X.- Solament es feien a l'estiu. Les nenes venien tan bon punt s'acabava el col·legi. I així no anaven a rodar pels carrers, deien les mares, i sempre aprenien alguna cosa. Les nenes portaven la seva cadireta i la capsa de cosir; la cadira era baixa i la guardaven en una habitació abans de sortir.

Si feia molta calor, aleshores trèiem les cadires al carrer. Moltes vegades les nenes feien grupets i xivarri, aleshores sortia la Sr. Miquela i deia: "Calleu!" tothom callava... A vegades, per espantar-les, sortia amb la mitja cana, això quan feien massa esbalot, però mai havia pegat a ningú.

L'Esc.- Quin horari feien les nenes?

M.X.- Començàvem a les tres, a les cinc anaven a berenar i aleshores tornaven fins a les set.

A les set de la tarda, la tia Miquela, se n'anava a caminar, a fer salut a la Pineda d'en Lassus, aleshores no ens faltava mai farigola, ni cap altra herba. I per Sant Miquel anàvem tots plegats a la Pineda a fer la berenada, ella portava nissos (en deia ous de colom).

Durant l'hivern també venien algunes nenes que havien començat labors llargues i que encara no l'havien acabat, o bé noies que feien l'aixovar.

Rodoma



Grups d'alumnes de la Sra. Maria Ximinis, fa uns quants anys.

